

Sana Yanan Kadınlar

– AhmetZeytinci · 27 Haziran 2017

Bu kadar hüznüleri
hayatın gergefine işledik mi ey güneş
bakacağın yerlerde yaralarım sızlıyor
gittiğin günden beri ağlamıyorum artık
gözyaşlarım boşuna aktığını bilmiyor
bir muamma sonrası zaman treni kalktı
gözlerimden ruhuna fırtınalar bıraktı

Kalbin derinliğini
ölçmeye gücüm yetmez
çığlık çığığa da bir yaşam
istemelik hiç bir gün
güneşlerin açtığı seher aydınlığında
sorgulamadık seni
kaybettiğim güzel dün

Alnımda bu çizgiler niye ki kalınlaşmış
daha çocuktuk yıllar önce
onlara hiç bakmazdım
ömür denen coşkunluk
bazen dev bazen çile
seni unutmaz belki geldiğin yerler bile

Sabrımın zirvesini zorlayın geçen yıllar
zorlayın en güzel yılların acıları
yazdıklarım sıkı dur unutmaz bunu kullar
unutmaz bizim gibi tatlı kiracıları

Dumanı tütüyordu
hayatın şafak vakti
bir şeyler yitiyordu bilinmezliğe doğru
senin bu yüreğine coşkuları kim ekti
kimini unutmadın kim gönlüne dilekti

Bak bakalım geriye diz üstüne kim çöktü

hüzünlü bir akşamda kimi ağlatır yıllar
sen değilsin herhalde sana yanan kadınlar.